

TALE

8. februar 2010

J.nr.

1. kontor/MAK

Beskæftigelsesministerens tale ved samråd i Arbejdsmarkedsudvalget – AMU alm. del samrådspørgsmål AF og AG om undervisere på aftenskoler og supplerende dagpenge

---

Supplerende dagpenge

Dagpenge, herunder supplerende dagpenge, er en forsikring mod hel eller delvis ledighed – ikke erhvervsstøtte. Dagpengesystemet må ikke gå hen og blive en støtteordning – hverken for arbejdsgivere eller arbejdstagere.

Supplerende dagpenge er en midlertidig ydelse, som man kan modtage i forbindelse med kortvarig, delvis ledighed eller som indgang til arbejdsmarkedet på fuld tid.

Det har altså aldrig været meningen, at man skal kunne indrette sit arbejdsliv efter at modtage supplerende dagpenge i længere tid.

Ændring af reglerne om supplerende dagpenge i 2008

Da vi ændrede reglerne om supplerende dagpenge i sommeren 2008, stod det jo allerede da klart, at det selvfølgelig kunne få en betydning for både arbejdsgivere og arbejdstagere.

Men det var nødvendigt at ændre reglerne. Undersøgelser havde vist, at hver 5. på supplerende dagpenge ikke ønskede at arbejde flere timer. Det viste sig også, at kun hver 3. modtager af supplerende dagpenge aktivt søgte arbejde, hvor tallet for ledige generelt var 8 ud af 10.

Det var bl.a. på grund af denne uholdbare situation, at et flertal i Folketinget vedtog, at alle – uanset ansættelsesforhold og branche – kun kan få supplerende dagpenge i 30 uger inden for 104 uger.

Det var ikke hensigten, at særlige grupper eller områder skulle rammes.

Hensigten var og er, at vi skal have ens regler for alle. Og at alle skal have incitament til at udbyde og søge arbejde på fuld tid.

De foreløbige virkninger af regelændringen er positive. Modtagerne af supplerende dagpenge bliver hurtigere selvforsørgende for eksempel i form af et fuldtidsjob. Det var præcis det, der var hensigten.

Ens regler for alle

Jeg er selvfølgelig også nødt til at gentage, at hvis vi vil bevare opbakningen til vores dagpengesystem, mener jeg, at det er vigtigt, at de samme rettigheder modsvares af de samme pligter. Ingen skal stilles bedre end andre i forhold til retten til dagpenge. Det er et godt og sundt princip.

Jeg er selvfølgelig klar over, at der kan være aftenskoleundervisere, der mister deres hovederhverv og af den ene eller den anden grund ikke når at finde et fuldtidsarbejde inden udløbet af perioden med supplerende dagpenge.

Men derfra og til at påstå, at vi vil se en situation, hvor aftenskoleundervisningen bliver ”svækket i hele landet” og ”går i stå”. Den går jeg ikke på! Jeg er ikke stødt på oplysninger, der skulle indikere, at det er situationen!

Dem som bliver fuldtidsledige, når deres supplerende dagpenge ophører, er ikke nødvendigvis kastet ud i en håbløs situation.

Krisen har godt nok betydet, at det er blevet sværere at finde et nyt job, men der er trods alt fortsat jobs at få – arbejdsmarkedet er ikke gået i stå. Tal fra Beskæftigelsesministeriet

viser, at knap 4 ud af 10 af de nyledige dagpengemodtagere fra foråret 2009 enten var i job eller i gang med en uddannelse efter tre måneder.

Tallene viser samtidig, at godt 560.000 personer – opgjort i 3. kvartal 2009 - har fået nyt arbejde indenfor det seneste år. Det svarer til godt 10.000 jobskift pr. uge. Der er altså forsat bevægelse på arbejdsmarkedet på trods af den økonomiske afmatning og stigende ledighed.

Samtidig skal man også huske på, at det heldigvis er de fleste modtagere af supplerende dagpenge, der kommer i fuldtidsarbejde igen – inden de har forbrugt samtlige 30 uger med supplerende dagpenge.